

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 79ms

ROOMALAISKIRJE 1 (jatk.)

KOLME PERUSSYYOLETUSTA (jatk.)

I SYY LÖYTYY KIRJOITTAJASTA

II SYY LÖYTYY SEKÄ KIRJOITTAJASTA ETTÄ LUKIJOISTA

III SYYNÄ OVAT PELKÄSTÄÄN LUKIJAT

III ROOMAN NÄKÖKULMA

Mikä tarve Roomassa oli tälle kirjeelle? Millainen tilanne oli Roomassa? SIINÄ ON USKOAKSENI AVAIN KOKO KIRJEEN AVAAMISEEN! Tilanteessa oli sekä sisäinen että ulkonainen puolensa.

A) ULKONAINEN

Ulkonainen tila koski Rooman kaupunkia. Room.1. on kuin Roomassa julkaistu sunnuntain sanomalehti! Tässä luvussa käsitellään homoseksuaalisuutta – sekä miesten että naisten. Miksi? Rooma oli sen pesäpaikka...Lontoosta on tulossa hyvää vauhtia ihan sama.

Viidestätoista (15) Rooman ensimmäisestä keisarista oli 14 homoja – käytännön tasolle saakka.

Jos keisari oli tällainen, voitteko kuvitella, millainen hovi sitten oli, ja koko metropoli – totta kai.

Paavali käsittelee paljon tätä Rooman tilannetta. Siinä on kummallisen nykyaikainen kaiku.

Hän käsittelee epäsosiaalisen käytöksen puhkeamista. Vanhemmilleen tottelemattomia lapsia, ihmisiä, jotka viskaavat lain ja järjestyksen sivuun. Hillitöntä väkivaltaa ja rikollisuutta. Aika rankka kuva Roomasta! Tuon alueen myöhemmät ongelmat heijastuvat silloiseen poliittiseen ja sosiaaliseen kuvaan.

Ensinnäkin Roomassa kaikki olivat VERONKIERTÄJIÄ. Henkiveroja ei oikein onnistuttu keräämään.

Jeesus ei olisi syntynyt Betlehemissä ilman verollepanoa. Henkiveron vuoksi Vapahtaja syntyi siellä missä syntyi. Room.13. selkeä sanoma on: "Kristityt maksakaa veronne!"

Roomalaiskirjettä lukiessa sieltä löytyy ajan poliittisen ja sosiaalisen tilan heijastuma. Paavali siis pyrkii vastaamaan heidän tarpeisiinsa tuossa ympäristössä. HÄN PALVELEE HEITÄ jo ennen kuin on päässyt Roomaan!

Ehkä tässä oli taustalla myös epätietoisuus, pääseekö hän koskaan Roomaan. Hän tiesi tulevansa pidätetyksi ja joutuvansa oikeuteen. Pyhä Henki oli sen jo paljastanut hänelle. Kun Paavali ei tiedä, onko hänellä tilaisuutta saarnata Roomassa, HÄN PÄÄTTÄÄ SAARNATA ETUKÄTEEN! Hän pyrkii asettamaan sanansa oikein heidän tilanteeseensa tässä rikollisuuden, pahuuden ja laittomuuden kaupungissa. Ja hän sanoo, että EVANKELIUMI ON VASTAUS TÄHÄN TILANTEESEEN. "Minä en häpeä sitä!"

Vuosia sitten, vuonna 1947, menin (Pawson) Roomaan. Olin silloin 17 vuotias. Vietin siellä päivän itsekseni ja päätin kävellä Via Appiaa. Kävelin monta kilometriä ohi katakombien, joissa ensimmäiset kristityt kokoontuivat maan alla. Sitten käännyn ja kävelin takaisin. Nousin kukkulalle

ja silmiäni eteen levittäytyi Rooma. Upea kaupunki! Katsoin kiviä jalkojeni alla. Ne olivat niitä samoja kiviä, jotka olivat siinä Paavalinkin aikana. Harmaita laattakiviä. Tie oli vain kolmisen metriä leveä. Katsoin alas ja ajattelin, että seison samoilla kivillä, joita Paavali käveli. Kuvittelin mielessäni hänet kytkettynä ketjuihin kahden roomalaisen vartijan välissä kävellen tuota tietä pitkin.

Kyselin: "Mitä oikein ajattelit Paavali, kun tulit tälle kukkulalle ja näit tuon valtavan metropolin?" "Kun näit kaikki nuo rakennukset ja Forum Romanumin ja Coloseumin. Mitä ajattelit?" Saman tien mieleeni tulivat nämä sanat: "En häpeä evankeliumia." "Se on Jumalan voima jokaiselle uskovalle." Koin, että kun Paavali näki tuon metropolin ensimmäistä kertaa sen mahti teki häneen niin suuren vaikutuksen, että hän päätti, ettei ole häpeissään. "Minussa on dynamiittia, joka voi räjäyttää tämän paikan osiin!" Ja niin hän marssi Roomaan evankeliumi sydämessään. Uskon, että hän lähetti kirjeen Roomaan TÄMÄN VUOKSi.

EI VETTÄ VENEeseen

Paavalin sanoma oli: "Älkää päästäkö merivettä pelastusveneeseen." "Pelastusveneeseen tulee olla merellä, mutta jos merivesi pääsee veneeseen, olette ongelmassa." Seurakunnan tulee olla maailmassa...Mutta jos maailma pääsee seurakuntaan...se uppoaa. **SILLOIN SE EI VOI PELASTAA KETÄÄN!**

Kirjan punainen lanka on niiden uskovien rohkaisussa, jotka joutuvat elämään tässä pahuuden ja rikosten paikassa. Se on sanoma myös meille.

B) SISÄINEN TILA

Minä uskon, ettemme vieläkään ole saavuttaneet ydintä. Uskon, että kirjeen todellinen syy löytyy seurakunnan sisältä. Ei Rooman kaupungin tilasta, vaan seurakunnan tilasta. Tiedämme Rooman seurakunnan historiasta riittävästi tietääksemme, mikä tuo ongelma oli. Siellä nimittäin oli kriisi ja ongelma.

Emme tiedä, kuka Rooman seurakunnan perusti. Helluntaina oli Jerusalemissa ihmisiä myös Roomasta:

8. Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

9. Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa,

10. Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat ROOMALAISET, juutalaiset ja käännyttäiset,

11. kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja." (Apt.2:8-11).

Jotkut heistä tulivat uskoon ja veivät evankeliumin Roomaan. Roomassa oli siihen aikaan 40 000 juutalaisen ghetto. Jo siinä vaiheessa juutalaisia oli hajallaan pitkin Välimeren aluetta ja 40 000 heistä kaupungissa. Aivan epäilemättä Rooman ensimmäinen seurakunta oli juutalainen ja sai alkunsa tuossa ghetossa. Siellä oli heprealaisia Jeesukseen uskovia ihmisiä. Ensimmäisinä aikoinaan tuo seurakunta siis oli KOKONAAN JUUTALAINEN ... ja se kasvoi. Sen evankeliumista pitivät huolta juutalaiset kauppiat, joita tuli ja meni kaupungissa.

JUUTALAISTEN KARKOTTAMINEN

Sitten valtaan astui keisari nimeltä CLAUDIUS. ”Minä Claudius...” Oletteko nähneet sitä televisiossa? Claudius oli antijuutalainen. Hän vahti heitä löytääkseen syyn heittää heidät ulos Roomasta. Hän sanoo, että juutalaisten keskuudessa syntyy häiriöitä sellaisen henkilön vuoksi kuin CHRESTUS. Se voisi helposti olla CHRISTOS. Hän ei vain kuullut sitä oikein. Juutalaisten ghetossa syntyi mellakka Chrestuksen seuraajien ja juutalaisten välillä. No näinhän kävi kaikkialla, minne Paavali meni. JUUTALAISET OLIVAT TODELLISIA EVANKELIUMIN VIHOLLISIA! Siksi Roomassa juutalaisghetossa syntyi mellakka Chrestuksen seuraajien vuoksi. Ja Claudius sanoo: ”ULOS! Kaikki juutalaiset ulos!” ”Ette osaa elää sovussa keskenänne. Minä en teitä Roomassa katsele.” Roomasta joutui lähtemään 40 000 juutalaista.

Juutalaiset karkotettiin Roomasta. Heidän joukossaan oli pariskunta: Akylas ja Priskilla.

”Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. **Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa. Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä**” (Apt.18:1-3).

SEURAKUNNAN RAKENNE MUUTTUI

Tähän mennessä kristillisellä seurakunnalla Roomassa oli jo muutamia pakanajäseniä. Yhtäkkiä tuo suuri juutalaisten seurakunta kutistui pieneksi pakanaseurakunnaksi. Mutta sitten se kasvoi. Ja nuo muutamat pakanat evankelioivat pakanoita. Nyt siellä siis suuren juutalaisseurakunnan sijaan olikin suuri lähes kokonaan pakanataustainen seurakunta.

KRIISI SYNTYY

Sitten Claudius kuoli. Ja seuraava keisari sanoi: ”**Kaikki juutalaiset voitte palata. Olette hyviä kaupparmiehiä.**” Hän siis kutsuu juutalaisia tulemaan ja auttamaan taloustilanteessa. Kaikki juutalaiset tulivat takaisin mukaan lukien juutalaiset uskovat. MUTTA NYT PAKANAT JOHTIVAT SEURAKUNTAA. Juutalaisuskovat olivat palanneet, mutta hepä eivät olekaan tervetulleita. Pakanuskovat ovat seurakunnan johdossa. TÄMÄ OLI SIIS ONGELMA! Juutalaisten ja pakanauskovien välillä vallitsi jännite. **OLEMME LÖYTÄNEET AVAIMEN, JOKA ANTAA ROOMALAISKIRJEEN TEILLE.**

TAKAISIN YHTEYTEEN!

Kaikki, mitä Paavali sanoo Roomalaiskirjeessä, TÄHTÄÄ NOIDEN KAHDEN RYHMÄN TUOMISEEN TAKAISIN YHDEKSI. Lähes jokainen tuon kirjeen osa käsittelee tätä tilannetta.

Ensin hän puhuu synnistä ROOMASSA, ja sitten hän sanoo: ”Sekä juutalaiset että pakanat ovat syntisiä.” ”Olette kaikki ihan samalla tavalla syntisiä Jumalan edessä.” ”Juutalaiset eivät ole parempia kuin pakanat tai päinvastoin.” ”Olette kaikki syntisiä.”

Sitten hän siirtyy VANHURSKAUTTAMISEEN. Hän sanoo, että meidät kaikki vanhurskautetaan ”uskon kautta”, olimmepa juutalaisia tai pakanoita. Läpi koko kirjeen hän rinnastaa juutalaiset ja pakanat. Olemme samalla tavalla syntisiä ja meidän tulee pelastua samoin. Olemme matkalla

samaan taivaaseen ja meidät pelastaa sama veri. ”Miksi siis taistelette siitä, kuka on tärkeämpi?”
”Tai kuka oli täällä ensin.”

Väinö Hotti / David Pawson